

ת"פ 21284/10/19 - מדינת ישראל נגד אלירן רייקוב

בית משפט השלום בקרית

ת"פ 21284-10-19 מדינת ישראל נ' רייקוב (אחר/נוסף)

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיא

בעניין: מדינת ישראל
נגד המאשימה

אלירן רייקוב הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של החזקת סם של לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים); עבירה של סחר בסם מסוכן, לפי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים + סעיף 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); ובעבירה של החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 1.5.2019 שכר הנאשם דירה ששימשה כתחנה למכירת סמים מסוכנים מסוג קנבוס וחשיש. בכתב האישום יוחסו לנאשם שש עסקאות של סחר בסם אותן ביצע ביחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה. בארבעה מקרים מדובר היה בכמות של 1 גרם קנבוס, במקרה אחד 4 גרם, ובאחרון-5 גרם והכל בסכום כולל של 900 ₪. כן צוין בכתב האישום כי ביום 26.9.2019 החזיק הנאשם בדירה סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 87.9 גרם נטו וכן סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 100 גרם נטו, וזאת שלא לצריכתו העצמית. במעמד זה החזיק הנאשם גם בשקיות ריקות שיכולות לשמש להפצת הסמים.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, וזאת ללא הסכמה עונשית. בשל גילו של הנאשם עניינו הופנה לשירות המבחן.

תסקירי שירות המבחן

4. שירות המבחן הגיש שני תסקירים ובהם סקר את נסיבות חייו של הנאשם. מטעמים של צנעת הפרט לא

אפרט יתר על המידה את הדברים. בתמצית ייאמר כי הנאשם רווק כבן 23, שלחובתו שתי הרשעות קודמות בעבירות סמים מבית דין צבאי, בגין ריצה שני מאסרים מאחורי סורג ובריח. ביחס לביצוע העבירות, בתחילה התקשה הנאשם לקבל אחריות מלאה למעשים ומזער את חלקו. שירות המבחן התרשם כי שותפו לדירה ולעבירות היווה עבורו דמות משמעותית שהובילה אותו להתנהגות נגררת, מרצה ותמימה. כן התרשם שירות המבחן כי הנאשם עושה שימוש בסמים כדרך התמודדות סביב מצוקות שחווה, אך הוא אינו בעל דפוסים עבריינים וקיימת סביבו מערכת תמיכה משפחתית שעשויה להוות מקור מוטיבציה וסיוע בתהליך שיקומי. בשל כך המליץ שירות המבחן לשלב את הנאשם בטיפול ביחידה להתמכרויות וכך היה. התרשמות גורמי הטיפול מהנאשם הייתה חיובית, נמסרו בדיקות שתן נקיות, ועם התקדמות ההליך שינה הנאשם את עמדתו וקיבל אחריות מלאה על מעשיו. לאור כל זאת, המליץ שירות המבחן להעדיף את הפן השיקומי בעניינו של הנאשם, להאריך את המאסר המותנה, להעמידו בצו מבחן למשך 12 חודשים, לצד ענישה בדמות צו של"צ וקנס. ביחס לאפשרות לגזור על הנאשם עונש מאסר בכליאה, ציין שירות המבחן כי ענישה שכזו עשויה לפגוע בהליך הטיפול בו מצוי הנאשם, להביא לרגרסיה במצבו הרגשי ולחשוף אותו למגע עם דמויות שעשויות להשפיע עליו באופן שלילי.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

5. אמו של הנאשם העידה במסגרת הטיעונים לעונש. האם סיפרה על תקופת המעצר בה שהה, לרבות באיזוק, על התמיכה המשפחתית שהעניקו לו ועל רצונה לסייע לו לשקם את חייו.

6. המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם; כתבי אישום וגזר דין של נאשמים אחרים שהתגוררו בדירה עם הנאשם; וכן כתב אישום וגזר דין מתיק קודם ובו מאסר מותנה.

7. ב"כ המאשימה הדגישה את חומרתן של עבירות הסמים ואת פגיעתן הרבה בבריאות הציבור ושלומו. צוין כי מדובר בשש עסקאות סחר בסם שבוצעו ביחד עם אחר, וכן בעבירות של החזקת סם וכלים, שלא לשימוש עצמי. המאשימה הפנתה לפסיקה ונטען כי מדובר בעבירות שתוכננו היטב וכי יש לקבוע בגין מתחם ענישה אחד הנע בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלוות. ביחס לעונש הראוי לנאשם נטען כי מדובר בנאשם בעל עבר פלילי בעבירות סמים, שאף ריצה בעברו מאסרים מאחורי סורג ובריח, ולחובתו מאסר מותנה. כן נטען שההליך בשירות המבחן בראשיתו ואינו מצדיק סטייה ממתחם הענישה. לאור כך, עתרה המאשימה לעונש מאסר בן 12 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון בפועל.

8. ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר בנאשם שהודה בכתב אישום מתוקן, וכי מדובר בעסקאות שבוצעו מול שני קונים בלבד, בכמויות קטנות יחסית. ההגנה ביקשה לזקוף לזכותו של הנאשם את ההליך השיקומי בו הוא מצוי כיום, את העובדה כי משך תקופה ארוכה מוסר הנאשם בדיקות שתן נקיות משרידי סם, ואת התרשמות שירות המבחן מיכולתו לערוך כיום שינוי באורח חייו. ברוח דברים אלו עתרה ההגנה לחרוג ממתחם הענישה משיקולי שיקום, ובכל מקרה לגזור על הנאשם עונש שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות. יודגש כי ההגנה לא ביקשה להאריך את המאסר המותנה, חרף המלצת שירות המבחן.

9. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה וקיבל אחריות על מעשיו. כן תאר את הליך הטיפול בו הוא מצוי וביקש לאפשר לו להמשיך במסלול זה.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

10. כידוע, במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין גזר הדין ניתן במסגרת הליך תלת שלבי. בשלב הראשון יש לקבוע אם כתב האישום מתאר אירוע אחד או מספר אירועים. לאחר מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת יגזר העונש בגדרי המתחם. הצדדים לא טענו בעניין זה ודומה אפוא שסברו שמדובר באירוע אחד הכולל מספר עבירות. דעתי דומה ונכון אפוא לקבוע מתחם עונש אחד לעבירות כולן. כל עסקאות הסם מקורן באותה תכנית עבריינית; מדובר בשיטת פעולה זהה בה נקט הנאשם; העבירות בוצעו בסמיכות זמנים; ואף ביחס לאותם "קונים". כמו כן יש לראות את החזקת הסמים והכלים כחלק מאותו אירוע, שכן מדובר בעבירה אינהרנטית למקרי הסחר, היינו שמטרת החזקת הסמים הייתה לאפשר את ביצוע עבירות הסחר. מכאן שקיים קשר הדוק בין כל העבירות וראוי לקבוע מתחם עונש אחד, המביא בחשבון כמובן שמדובר במספר עבירות (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014); (רע"פ 4760/14 קיסלמן ואח' נ' מדינת ישראל (7.5.2015); (דנ"פ 2999/16 מזרחי נ' מדינת ישראל (22.5.2016)).

11. **הערכים המוגנים בבסיס העבירות:** נגע הסמים מכלה כל חלקה טובה בחברה. על נזקיו הבריאותיים, החברתיים והכלכליים, אין צורך להכביר מילים (ע"פ 11220/03 פלוני נ' מדינת ישראל (6.7.2005); ע"פ 4998/95 קרדוסו נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(3), 769)). הצורך בסם מוליד מספר נזקי משנה ובהם נזקים לגופו של המשתמש בסם, ובעקיפין גם לשלום הציבור, בשל כך שלרוב מכורי הסם מבצעים עבירות רכוש על מנת לממן. בענייננו, שימש הנאשם חלק ממערך הפצת הסמים ומכאן שפגע פגיעה ממשית באינטרסים המוגנים כמפורט לעיל.

12. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירות:** מדובר בשש עבירות שונות של סחר בסם מסוכן שבוצעו אגב תכנון מוקדם שכלל שכירת דירה ששימשה כתחנה למכירת סמים, והצטיידות בחומרים מתאימים, ולראיה כמות הסם המשמעותית ששימשה "מלאי" בדירה אותה שכר הנאשם. אין לראות נסיבה מקלה בכך שהמכירות היו במשקלים נמוכים יחסית, שכן הדבר תלוי בכמות אותה מבקש הלקוח. אזכיר כי הנאשם החזיק "מלאי" לא מבוטל בדירה, כך שהיה ביכולתו לספק גם כמות גדולה יותר לו התבקשה. כן אציין שביחס לכמות נקבע כי "אף אם כמויות הסמים נושא העבירות "קטנות" - כטענת המבקש - אין בכך כדי להפחית מחומרתן של עבירות אלה ומהצורך למגר אותן באמצעות הטלת עונש בעל היבט הרתעתי" (רע"פ 7996/12 יוסף נ' מדינת ישראל (23.1.2013)). עוד אציין כי שינוי המדיניות ביחס למשתמשים בסם מסוג זה, אין בה כדי להפחית מחומרת העבירות שביצע הנאשם, שהרי "מדיניות חדשה זו לא נועדה לעודד הספקה או ייצור של סם, ואין בה לגרוע מהתכלית החברתית של מלחמה נגד התופעות אלו. עולה כי מדיניות הענישה למשתמש העצמי בסם מסוג קנבוס פעם ראשונה לחוד, ומדיניות הענישה למפיץ, לסוחר ולמגדל, ולמסייע להם - לחוד" (ע"פ 5807/17 משה דרחי נ' מדינת ישראל (18.6.2018)). כן, נקבע בנושא זה כי "סחר בסמים הוא סחר בסמים. ידע כל מי שמהרהר בדרכים לעשיית כסף קל, כי מדיניות הענישה לא השתנתה ובית המשפט רואה בחומרה עבירות של סחר והפצה של סמים מסוכנים, גם סמים "קלים", תוך הטלת ענישה משמעותית ומרתיעה. צרכנים

ומשתמשים - ראו הוזהרתם" (ע"פ 2596/18 **כפיר זנזורי נ' מדינת ישראל** (12.8.2018)). עם זאת, הבאתי בחשבון לקולה כי לנאשם יוחסו עבירות סחר לשני קונים בלבד, כשחמש מתוך שש העסקאות בוצעו עם אותה "לקוחה", וכי לא מדובר היה אפוא בהפצה המונית, על כל המשמעויות שבכך.

13. **מדיניות הענישה:** בתי המשפט הדגישו פעם אחר פעם כי יש לנהוג בעבירות הקשורות להפצת סמים ביד נוקשה, ולהטיל עונשים כבדים. ראו:

"ההלכה בעניין עבירות סמים קובעת כי נוכח חומרתן הרבה של אותן העבירות יש להתמודד מולן באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה... כי יש לבכר את שיקולי ההרתעה על השיקולים האישיים בעבירות מסוג זה ... וכי יש חשיבות בענישה כלכלית בעבירות סמים שעיקרן הוא בצע כסף" (ע"פ 8988/16 **אשר בן סימון נ' מדינת ישראל** (8.3.2017)).

וכן:

"אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעה אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. 'עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים" (ע"פ 9482/09 **ביטון נ' מדינת ישראל** (24.07.2011)).

14. הענישה הנוהגת ביחס לעבירות סחר בסמים משתנה ממקרה למקרה והיא תלויה בסוג הסם, בכמות שנמכרה, בהישנות המקרים ובנסיבותיו האישיות של הנאשם. בחינת מדיניות הענישה ביחס לעבירת סחר בודדת בכמות קטנה יחסית של חשיש (או קנביס) ובתמורה נמוכה בהתאם, מלמדת כי לרוב מוטלים עונשי מאסר קצרים ובמקרים מתאימים אף בעבודות שירות. אפנה למשל לרע"פ 5712/16 **יצחק אייזנבוכ נ' מדינת ישראל** (17.8.2016), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהוטלו עליו 8 חודשי מאסר בגין 4 עסקאות סמים בכמויות קטנות יחסית. הנאשם היה צעיר, עברו נקי ושירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית; רע"פ 3627/13 **שדה נ' מדינת ישראל** (22.5.2013), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם על חומרת עונשו - 7 חודשי מאסר בגין סחר בסמים מסוג קנבוס בשתי הזדמנויות במשקלים נמוכים; ע"פ 7319-08-12 **סבח נ' מדינת ישראל** (25.10.2012), בו נדחה ערעור נאשם על חומרת עונשו - 18 חודשי מאסר, לאחר שהורשע בשני מקרי סחר בסם מסוכן מסוג חשיש במשקלים של 5.38 גרם ו- 2.93 גרם; ת"פ 26938-06-14 **דורני נ' מדינת ישראל** (21.9.2014), בו הוטלו על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעתו בשני אישומים של סחר בסמים מסוג חשיש לסוכנת במשקלים של 14 ו- 29 גרם, בתמורה ל- 400 ו- 1,000 ₪ בהתאמה; ת"פ 26650-06-14 **מדינת ישראל נ' סלטאן** (21.9.2014), בו נידון הנאשם ל- 12 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת מאסר מותנה בגין סחר בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 9.7 גרם בתמורה ל- 400 ₪; ת"פ 26709-06-14 **מדינת ישראל נ' ישראלוב** (26.10.2014), בו נידון נאשם ל- 11 חודשי מאסר בפועל בגין סחר בסם מסוג קנבוס בשתי הזדמנויות שונות לסוכנת משטרתית באירועים חברתיים; ת"פ 38865-09-10 **מדינת ישראל נ' יחיאל** (31.1.2012), בו נידון נאשם בשל החזקת סם מסוג חשיש שלא לצריכה עצמית, במשקל של 481

גרם (מחולק ל- 5 פלטות) ל- 4 חודשי עבודות שירות וקנס; ת"פ 51933-05-12 **מדינת ישראל נ' בוטבול** (27.3.2014), בו נידון נאשם בשל החזקת סם מסוג קנביס במשקל כולל של 254.66 גרם נטו לחודשיים מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים; ת"פ 19158-06-11 **מדינת ישראל נ' ברנס** (17.9.2011), בו נידון נאשם שהחזיק סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 2,357 גרם לחמישה חודשי מאסר בפועל; ת"פ 16576-06-14 **מדינת ישראל נ' אבו טראש** (19.10.2014), בו נידון נאשם בעבירה של החזקת סם מסוג חשיש במשקל 599 ג' שלא לצריכה עצמית לחמישה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס.

15. ביחס למקרים בהם הוטלו מאסרים בעבודות שירות אפנה למקרים הבאים: ת"פ 54706-01-13 **מדינת ישראל נ' חביב** (9.9.2013), בו הורשע נאשם שמכר בארבע הזדמנויות שונות סמים מסוג חשיש במשקלים של 6.4 גרם, 5.38 גרם, 3.98 גרם, וכן אצבע חשיש בכמות לא ידועה. הנאשם נידון ל-6 חודשי עבודות שירות; ת"פ 3720-03-15 **מדינת ישראל נ' דוידוב** (25.10.2015), בו הורשע נאשם בשישה אישומים של סחר בסם ובאישום נוסף של החזקת סמים. הנאשם מכר לאחרים סם מסוג מריחואנה בכמויות קטנות. הנאשם היה צעיר נורמטיבי והוא נידון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות; ת"פ 21873-05-14 **מדינת ישראל נ' דהאן** (6.9.2015), בו הורשע נאשם בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית וסחר בסמים. הנאשם מכר בארבעה מועדים שונים לאחר מנת סם מסוג חשיש במשקל שאינו ידוע במדויק, החזיק במקומות שונים חשיש במשקל של 248 גרם, ונידון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

16. לאור כך, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את נסיבותיו של מקרה זה (הכולל מספר עבירות) נע בין 9 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר.

קביעת עונשו של הנאשם

17. אקדים ואומר כי סבור אני שלאור נתוניו האישיים של הנאשם, ראוי לחרוג במקרה זה ממתחם הענישה ולהעדיף את שיקולי השיקום כהמלצת שירות המבחן. עם זאת, לא אאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה, אלא תוך שינוי מסוים וכך אף ביקשה ההגנה עצמה. אנמק להלן עמדתי.

18. הנאשם שלפני הוא בחור צעיר שהודה בהזדמנות הראשונה וקיבל אחריות מלאה למעשיו. עם זאת, עברו אינו נקי והוא כולל שתי הרשעות מבית דין צבאי בעבירות של שימוש בסם מסוכן וסירוב להיבדק, והוא אף ריצה בגין כך שני מאסרים מאחורי סורג ובריח. מהתסקיר עולה כי שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו בעל דפוסי התנהגות עבריינית, הוא שולב בטיפול במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות והדיווחים שהתקבלו בעניינו היו חיוביים. ניכר היה שחל בנאשם שינוי משמעותי, הוא הבין את הפסול במעשיו, הבדיקות העידו על ניקיון מסמים וההתרשמות היא מאדם המצוי בנקודת מפנה בחייו והוא בעל מוטיבציה לשינוי. לאור כך, המליץ שירות המבחן להעדיף את הפן השיקומי ולאפשר את המשך שהייתו בתכנית הטיפולית. ראוי בעיני לעודד את הנאשם להתמיד במגמת השיפור, ולכן המלצת שירות המבחן בנוגע להעדפת הפן השיקומי מקובלת עלי.

19. כידוע, בהתאם לסעיף 40ד' לחוק העונשין רשאי בית המשפט לחרוג לקולה ממתחם הענישה שקבע, אם מצא כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". בעניין זה נקבע כי "על קיומו של פוטנציאל זה, ניתן ללמוד, בין היתר, מעברו של הנאשם; משיתוף הפעולה שלו עם רשויות החוק ועם שירות המבחן; ומקיומה של תמיכה והתייחסות משפחתית לצידו של הנאשם". רע"פ 7683/13 (דוד פרלמן נ' מדינת ישראל (23.2.2014)). בית המשפט העליון אף שב והדגיש כי "את התשתית העובדתית להוכחת סיכויי השיקום ניתן לגבש באמצעים ראייניים שונים, ובראשם התסקיר של שירות המבחן... המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה... מבלי לקבוע מסמרות, ניתן לציין ששילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפול מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום" כלשונו של סעיף 40ד(א). דברים אלה זוכים למשנה חיזוק מקום בו מדובר באדם צעיר נעדר עבר פלילי" (ע"פ 6637/17 אליזבט קרינדל נ' מדינת ישראל (18.4.2018)).

20. יישום דברים אלו על הנאשם שלפני מביא למסקנה לפיה הוכחו בעניינו סיכויי שיקום ממשיים. עם זאת, כידוע, גם בהתקיים סיכויי שיקום לא מתפוגגים מאליהם שיקולי ההלימה שכן "הגם שישנה חשיבות לשיקולי השיקום, הם אינם חזות הכול, ובצד ניצבים שיקולי הגמול וההרתעה" (ע"פ 5376/15 ניסים ביטון נ' מדינת ישראל (11.2.2016)). לאור כך, אף אם קיימים בעניינו של נאשם פלוני סיכויי שיקום ממשיים, אין חובה להעדיף את שיקולי השיקום, בוודאי שלא לחרוג בשל כך ממתחם הענישה, שהרי "בהחלט ייתכנו מקרים, בהם יתר השיקולים הרלוונטיים לעונש, דוגמת חומרת המעשים או נסיבות ביצועם, לא יצדיקו חריגה ממתחם העונש ההולם, חרף קיומם של סיכויי שיקום גבוהים, והדבר נתון לשיקול דעתו של בית המשפט" (רע"פ 398/14 טל ערג' נ' מדינת ישראל (16.3.2014)) וראו גם רע"פ 1787/15 עמר נ' מדינת ישראל (24.3.2015); אורן גזל-אייל "חריגה ממתחם העונש ההולם" ספר דורית ביניש (550, 539).

21. עם זאת, עונש מאסר בכליאה, כעתירת המאשימה, אינו הולם את נתוני המקרה ויש להימנע ממנו. מדובר בעונש קשה ומכאיב אשר יש להטילו רק כאשר הוא מתחייב (להשפעותיו השליליות של עונש מאסר ראו דו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, 2015 (המכונה "דו"ח ועדת דורנר"); כן ראו, בג"צ 1892/14 האגודה לזכויות האדם בישראל ואח' נ' השר לבטחון פנים ואח' (13.6.2017), פסקה קכו' לפסק דינו של המשנה לנשיאה רובינשטיין). עונש מאסר בכליאה אף לא יאפשר הטלת צו מבחן וכאמור, תוצאה זו אינה תואמת את נתוני עניינו (ראו סעיף 1 לפקודת המבחן). לא התעלמתי מכך שהנאשם ריצה בעברו עונש מאסר בכליאה, אך היה זה במסגרת צבאית. שליחתו למאסר כיום, עשויה לחשוף אותו לעבריינות מסוג אחר ובאופן חריג שירות המבחן ציין כי ענישה זו "עשויה לפגוע בתהליך הטיפול... להביא לרגרסיה במצבו הרגשי", ועל כן, כאמור, ראיתי להימנע מכך.

22. מנגד, בצו של"צ כהמלצת שירות המבחן, אין די לצורך ביטוי היחס הנכון שבין חומרת העבירות לבין העונש ההולם אותן, חרף סיכויי השיקום. אף ההגנה לא עתרה לאמץ את המלצתו העונשית של שירות המבחן לצו של"צ ועתרה לעונש בעבודות שירות ועל כן לא ראיתי להרחיב בנושא. דעתי היא כי תמהיל הענישה ההולם במקרה זה, אשר יבטא נכונה את שיקולי ההלימה, בצד מתן הזדמנות לנאשם להמשיך בהליך השיקומי, הוא עונש מאסר בעבודות שירות בצד צו מבחן (ראו למשל עפ"ג 10700-11-16 מדינת ישראל נ' טולידו (17.1.2017)). אינני סבור שיהיה בעונש זה

לפגוע בסיכויי שיקומו של הנאשם (והנאשם עצמו אינו סבור כך), ומנגד - יש בעונש זה, כאמור, לבטא נכונה את היחס שבין חומרת העבירה לבין הצורך להביא בחשבון את סיכויי השיקום. אציין עוד שאין בכוונתי לנכות את תקופת מעצרו של הנאשם, כחודשיים (לאי ניכוי ימי מעצר כאשר מוטל עונש בעבודות שירות, ראו: ע"פ 3541/19 פלוני נ' מדינת ישראל (7.11.2019)), אך בקביעת תקופת המאסר וכן בשאלת היחס בינו לבין המאסר המותנה שיש להפעיל, אביא זאת בחשבון, כמו גם את התקופה הארוכה בה שהה במעצר באיזוק. משכך, דעתי היא שראוי לאפשר חפיפה מסוימת בין הענישה שתוטל לבין המאסר המותנה שיופעל. בעניין זה אציין כי העונש המותנה שהוטל על הנאשם מקורו בעבירות של שימוש עצמי בסם, בגינו הוטל עליו מאסר לא קצר בצד ענישה מותנת ואביא בחשבון גם נושא זה.

23. טרם סיום אציין כי אינני סבור שיש לקבוע את עונשו של הנאשם בהתאם לעונש שנקבע בגזרי הדין אליהם הפנתה המאשימה ומכוח עקרון האחידות בענישה. הנאשם לא הורשע בעבירות בהן הורשעו האחרים ועל אף הקשר שבין חברי החבורה, אינני סבור שנכון להחיל בעניין זה את עקרון האחידות בענישה. בכל מקרה, העונש שיוטל על הנאשם לא ישקף ענישה החורגת משמעותית מזו שהוטלה על אחד המעורבים, שאף בעניינו נשקלו שיקולי שיקום, וזאת תוך השוואת מספר העבירות בהן הורשעו השניים, מהותן, ותקופת המעצר ממש והמעצר באיזוק בו שהה הנאשם.

24. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לחומרה והן לקולה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 5 חודשים.

ב. אני מפעיל עונש מאסר מותנה בן 3 חודשים מבי"ד צבאי מחוזי (311-2018), מיום 12.12.2018, באופן שחודש ירוצה במצטבר וחודשיים ירצו בחופף לעונש המאסר אותו הטלתי. הטעמים לחפיפה פורטו לעיל ובהם שיקולי שיקומו של הנאשם; תקופת המעצר בה שהה (שלא נוכתה); תקופת המעצר באיזוק (כשנה); והעובדה שהעבירה בגינה הוטל המאסר המותנה היא שימוש בסמים. כן ראיתי להשקיף על העונש הכולל, על מנת שלא להביא למצב בו אורכו יפגע בסיכויי השיקום.

סה"כ מוטלים אפוא על הנאשם 6 חודשי מאסר.

הנאשם יישא עונש זה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה, החל מיום 5.4.2021. ביום זה יתייצב הנאשם במשרדי הממונה במתחם כלא מגידו. הובהר לנאשם שעליו לבצע את עבודות השירות לשביעות רצון הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העונש והוא יישא ביתרת התקופה בכליאה.

ג. אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך 12 חודשים. הוסבר לנאשם בלשון פשוטה שעליו לקיים את הוראות שירות המבחן וכי הפרה של צו הפיקוח עלולה להוביל להפקעתו ולהטלת עונשים נוספים.

ד. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים כל עבירה על פקודת הסמים שהיא פשע.

ה. קנס בסך של 3,000 ₪. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.3.2021, ובכל אחד לחודש שלאחריו. היה והקנס או שיעור משיעוריו לא ישולם במועד - תעמוד יתרת הקנס לתשלום מידי.

בחלוף תקופת הערעור, ניתן להשמיד את המוצגים - הסמים והכלים.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן וכן לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו שבט תשפ"א, 08 פברואר 2021, במעמד הצדדים.